

Parashas Shemini

With All of Your Efforts

Mitzvah number 149 according to the Sefer HaChinuch prohibits the Kohanim from entering the Beis HaMikdash wearing long hair. The holiness of the Beis HaMikdash requires the Kohanim to sanctify it using every means within their power. As the Sefer HaChinuch explains (mitzvah number 95), Hashem wants His children to attain the highest levels of purity and holiness. To accomplish this we need a place that is sacred and free from even the smallest impurity. Only there can we totally purify our thoughts and our hearts. What makes the Beis HaMikdash so holy? Our efforts to sanctify it. Any action that is counterproductive diminishes the purity. The Gemora (Brochos 8a) states that from the day that the Beis HaMikdash was destroyed, Hashem's only possessions in this world are the Jews who observe the halacha. Since the Divine Presence is not felt in the Beis HaMikdash, it rests only upon those Jews who observe the halacha. Therefore, just as we put our full strength into sanctifying the Beis HaMikdash, so too we must observe the halacha with all of our efforts.

Kinderlach . . .

We are all striving to follow the halacha. Whatever you do, don't you always want to do your best? To do your best you have to refrain from counterproductive activities. The Torah relates that a Kohen's long hair in the Beis HaMikdash is detrimental. You might say, "What difference does the length of his hair make in his service to Hashem?" You see that it makes a big enough difference for the Torah to prohibit it. Similarly, he cannot serve with torn clothing. We can never think, children, that anything we do is unimportant. Even maintaining a neat appearance is part of Avodas Hashem. We want to observe the halacha as perfectly as possible. We want all of our activities to bring us closer to Hashem, and thereby increase His Presence in the world.

Holy Nation

"What is that little black thing on the table, Abba?"
"It looks like an ant, Chaim. Yes it is. Let's get it off the table quickly. We surely wouldn't want it to wander into our

food."
"Uch. How disgusting!"
"That is exactly what the Torah says, Chaim. 'Do not make yourselves disgusting with any creeping thing, and do not make yourselves *tomei* (impure) with them.' (Vayikra 11:43)."

"I have a question about that verse, Abba. The Torah just went into great details about the forbidden insects. Why does it add on this warning against creeping things afterward?"

"The Ohr HaChaim answers your question, Chaim. The verse states, 'Do not make yourselves disgusting.' When you eat something repulsive, you yourself become repulsive. Even if you accidentally eat a bug, you become *tomei*. Don't do it to yourself! The Torah repeats the warning to reiterate that we must take special care with this *issur* (forbidden thing). Why? 'Because I am Hashem, your G-d' (Vayikra 11:44). You are a holy and pure nation, the only one whom The Almighty chose to call His. 'Sanctify yourselves, and you shall be holy, for I am holy' (Vayikra 11:44). The Ohr HaChaim explains that if we take special precautions to avoid eating insects, Hashem will make us holy by resting His *Shechina* (Divine Presence) upon us."

"Amazing. I did not realize how privileged we are, Abba."

"We are Hashem's holy nation. Remember it forever."

Kinderlach . . .

Just the thought of eating a bug is repulsive. However, there is much more to that little bug than meets the eye. He is a siman (sign) of the kedusha of Klal Yisrael. We are a holy nation. Our souls are capable of hosting the Shechina. The little insect can defile our soul, taking away from its kedusha. Guard your holiness, kinderlach. Keep your souls pure. Then you will continue to merit the privileges of the holy nation - Shechina.

The Yoke

"Abba I feel that I am working hard preparing for Pesach."

"Are you doing a lot of cleaning, Avi?"

"Well, ummm, not really. I was referring to spiritual preparation."

"Oh, you must be talking about the four parshios."

"Yes, Abba. Four weeks ago (Parashas Shekalim) I worked on dedicating the

gashmius (material possessions) to Hashem. Two weeks ago, (Parashas Zachor) I hated the evil of Amalek and wiped him out of my life."

"Fantastic, Avi!"

"What shall I work on this week, Abba?"

"This week is Parashas Parah, Avi. It is about the purification process, which requires the ashes of the Parah Adumah. In the times of the Beis HaMikdash, every Jewish male went to Yerushalayim for the *Shalosh Regalim* (three pilgrimage festivals). They would offer *korbonos*

(sacrifices) in the Beis

HaMikdash. They needed to be *tahor* (spiritually pure) in

order to offer the *korbonos*.

Therefore, they would purify

themselves, using the ashes of

the *Parah Adumah*, before the

regel. We read the beginning of

Parashas Chukas, which details the mitzvah of Parah Adumah, as the special Maftir of Parashas Parah this week, to commemorate that purification."

"Does Rav Zeidel Epstein say anything more about this parasha, Abba?"

"Ahhhh. You remember his beautiful drashas from the last two parshios, Avi. He has an insight on Parashas Parah also. The Parah Adumah is called a '*chok*' – a mitzvah whose underlying reason we do not understand. We accept the mitzvah, however, and perform it exactly as Hashem prescribes, even though we do not understand it. This is a crucial aspect of *kabolas ole malchus Shomayim* (acceptance of the yoke of Heaven). We keep the mitzvos for no other reason than Hashem commanded them to us. This is the *yesod* (foundation) of our avodas Hashem. We are Hashem's servants and perform all aspects of His will at all times, under all circumstances."

"I'm ready, Abba. I'm serving Hashem no matter what!"

"Be matzliach, Avi!"

Kinderlach . . .

*Did you ever see a plow being pulled by oxen? They wear a yoke around their necks. The yoke keeps them under the control of their master. They cannot deviate from the path that he wants them to travel. We are like the oxen, Hashem is the master, and the yoke is the mitzvos. We follow all of the mitzvos, even those that we do not fully understand, because The Master commanded them to us. *Kaballas ole malchus Shomayim* – that is Parashas Parah.*

הגדרת לבנה

פרשת שמיני

עם קדוש

"מהו הדבר השחור הזה על השולחן, אבא?"
 "זה נראה לי כמו נמלה, חיים. כן, זה באמת נמלה. בוא נסלק אותה מהשולחן מיד. איננו רוצים שהיא תתערבב באוכל שאנו אוכלים."

"לא הייתי רוצה לאכול נמלה - כזה דבר מאוס!"
 "זה בדיוק מה שהתורה אומרת, חיים. 'אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תיטמאו בהם ונטמתם בהם' (ויקרא י"א, מ"ג)."
 "יש לי שאלה על הפסוק הזה, אבא. עוד קודם לכם נתנה התורה בפירוט רב את החרקים האסורים. מדוע היא מוסיפה את האזהרה הזו בעניין שרצים?"

"האור החיים נותן תשובה לשאלתך זו, חיים. נאמר בפסוק 'אל תשקצו את נפשתיכם'. כאשר אוכלים משהו מאוס, הרי נעשים מאוסים גם כן. גם אם אוכלים חרק בטעות, נטמאים. אל תעשו זאת לעצמכם! התורה חזרה על אזהרה זו כדי להדגיש שעלינו להשמר במיוחד מאיסור זה. מדוע? 'כי אני ה' אלקיכם' (ויקרא י"א, מ"ד). אתם עם קדוש וטהור, היחיד שנקרא עם ה'. 'והתקדשתם

והייתם קדושים כי קדוש אני' (ויקרא י"א, מ"ד). האור החיים מסביר שאם אנו נוקטים אמצעי זהירות מיוחדים כדי להימנע מאכילת חרקים, ה' יקדש אותנו בהשראת שכינתו בינינו."
 "לא ידעתי עד כמה מיוחדים אנו בעיני ה', אבא."
 "אנו עם קדוש לה'. אל תשכח זאת!"

ילדים יקרים . . .

המחשבה על אכילת חרק דוחה אותנו מכל וכל. אך אותו חרק קטן מסמל הרבה יותר מכך. הוא סימן לקדושת עם ישראל. אנו עם קדוש. בנשמותינו יכולה לשכון השכינה. וחרק קטן זה עלול לטמא את נשמתנו, ולסלק ממנה את הקדושה. שמרו על קדושתכם, ילדים; הקפידו שנשמותיכם תישארנה טהורות. ואז תוכלו להמשיך לזכות ביתרון שיש לעם קדוש: השראת השכינה בתוכו.

עם כל הכוחות

מצוה קמ"ט עפ"י ספר החינוך, אוסרת על הכהנים להכנס לבית המקדש בשיער פרוע ולא מסופר. קדושתו של בית המקדש דורשת מן הכהנים לקדש אותו בכל האמצעים העומדים לרשותם. כמו שמסביר ספר החינוך (מצוה צ"ה), ה' רוצה שבניו יגיעו לדרגות הגבוהות ביותר של קדושה וטהרה. כדי להשיג זאת, נחוץ מקום מקודש ונקי מכל טומאה שהיא. רק במקום כזה נוכל לטהר לחלוטין את מחשבותינו ואת ליבנו. מה גורם לבית המקדש להיות קדוש כל כך? המאמצים שאנו משקיעים כדי לקדש אותו. כל פעולה המנוגדת לך, פוגמת בקדושתו. הגמרא (ברכות ח', א') אומרת שמיום שחרב בית המקדש, אן לקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה, כלומר, יהודים המקפידים על ההלכה. מכיוון שאין מרגישים את השכינה בהעדר בית המקדש, היא שורה רק על אלה המדקדקים בהלכה. משום כך, כמו שאנחנו משקיעים את כל כוחותינו כדי לקדש את בית המקדש, כך עלינו להשקיע את כל המאמצים כדי לדקדק בהלכה.

ילדים יקרים . . .

כולנו משתדלים להקפיד על ההלכה. נכון שכל דבר שאתם עושים אתם תמיד רוצים לעשות אותו על הצד הטוב ביותר? כדי לעשות דברים על הצד הטוב ביותר, עלינו להמנע מלעשות מעשים הסותרים אותם. התורה אומרת ששיער ארוך של כהן בבית המקדש מזיק. היינו יכולים לשאול, "האם ארוך השיער של הכהן משפיע על עבודת ה' שלו?" אתם רואים שכן משום שאחרת התורה לא הייתה אוסרת זאת. באופן דומה, אין הוא יכול לעבוד בבית המקדש בבגדים קרועים. זכרו תמיד, כל דבר שאנחנו עושים הוא חשוב. אף פעם אסור לנו לחשוב אחרת. אפילו שמירה על הופעה נאה ומסודרת היא חלק מעבודת ה'. אנחנו רוצים לדקדק בהלכה עד כמה שרק אפשר. אנו רוצים שכל פעולותינו יקרבו אותנו אל ה' ועל ידי כך יגבירו את הרגשת נוכחותו בעולם.

העול

"אבא, אני מרגיש שאני עובד קשה על ההכנות לפסח."
 "האם אתה עוזר הרבה בנקיון הבית, אברימי?"

"האמת היא.... שלא כל כך. אני התכוונתי להכנות רוחניות."
 "אה, כן. אתה ודאי מדבר על ארבע הפרשיות."
 "כן, אבא. לפני ארבע שבועות (פרשת שקלים) עבדתי על הקדשת כל הגשמיים שלי לה'. לפני שבועיים (פרשת זכור), שנאתי את הרוע של עמלק ומחקתי אותו מחיי."
 "מצויין, אברימי!"

"על מה עלי לעבוד השבוע, אבא?"
 "השבוע היא שבת פרשת פרה. פרשה זו עוסקת בתהליך ההיטהרות, שעבורה יש צורך באפר הפרה האדומה. בזמן שבית המקדש היה קיים, כל האנשים עלו לירושלים לשלוש הרגלים, ושם הם היו מקריבים קרבנות בבית המקדש. הם היו חייבים להיות טהורים כדי להקריב את הקרבנות. ולפיכך היו מטהרים את עצמם באמצעות אפר הפרה האדומה, עוד לפני הרגל. אנו קוראים את ההתחלה של פרשת חוקת, העוסקת בפרטי מצוות פרה אדומה, כמפטיר מיוחד לפרשה השבוע, לזכר ההיטהרות הזו."
 "האם הרב הרב זיידל אפשטיין זצ"ל אומר משהו על פרשה זו?"
 "אהה... אתה עוד זוכר את הדרשות הנפלאות שלו משתי הפרשיות האחרונות, אברימי. היה לו רעיון גם בנוגע לפרשת פרה. מצוות פרה אדומה מכונה 'חוק' - מצווה שאין אנו יכולים להבין את טעמה. אך אנו מקבלים על עצמנו את המצווה בכל זאת, ומקיימים אותה בדיוק כפי שצוינו בה, גם אם אין אנו מבינים אותה. זהו צד חיוני ביותר בקבלת עול מלכות שמיים. אנו מקיימים מצוות אך ורק משום שה' ציווה אותנו לעשות זאת. זהו היסוד לכל עבודת ה' שלנו. אנו עבדי ה' ומקיימים את רצונו בכל זמן, ובכל מצב."
 "אני מוכן, אבא. אהיה עובד ה' בכל תנאי!"
 "בהצלחה, אברימי!"



ילדים יקרים . . .

האם ראייתם פעם שורים החורשים במחרשה? על שכמיהם מונח עול, המאפשר לאדונם לשלוט בהם. אין הם יכולים לסטות מן הדרך שבה הוא רוצה שילכו. אנו גם השוורים, ה' הוא אדוננו, והעול הוא המצוות. אנו מקיימים את המצוות, אפילו אלה שאין אנו מבינים לגמרי בשכלנו, משום שאדוננו ציווה אותנו לעשות זאת. קבלת עול מלכות שמיים - זוהי מהות פרשת פרה.